

vliv, který je produktem jeho fantazie, a nechá se jimi psychicky týrat – což je způsobenou jeho ztrátou nadhledu. To se pozná i podle toho, že pokud se pustí do řešení problémů, zpravidla řešení zkomplikuje díky svým pochybnostem, jejichž základ spočívá právě v nevědomí. Tyto komplikace jsou vidět například v chování introvertního myslitele vůči ženám. Ztráta nadhledu nebo strach ze ztráty nadhledu díky jeho myslivosti jej nutí být závislý na skupině svých blízkých lidí. Nejprve je introvertní myslitel považován za autoritativního, bezohledného, pyšného a i zahořklého, nicméně díky vysvětlení si různých nedorozumění, jaká umí tento člověk vytvořit, je úsudek o něm o dost lepší, protože se dokáže bavit i o citlivých věcech s největší opatrností.

Nicméně pokud se introvertní myslitel více a více vyhraňuje, například z předešlých neúspěchů, stává se podobně jako extrovertní myslitel strnulejším a urputnějším. Zpravidla když začne mluvit, lidé mu nerozumí, což jen zvětšuje jeho samotu, která sama o sobě je podkladem pro jeho fantazie a tedy důsledkem, že vlivy, proti kterým se vyhranil, se jej zmocňují zevnitř. Sice takový člověk nebude druhého přesvědčovat o své pravdě, ale stejně jako extrovert se pustí do každé kritiky svých myšlenek. Tím se opět dostává do izolace, která je příčinou toho všeho.

Jde o to, že pokud jeho myšlenky opustí reálná fakta, budou nepoužitelné, což se projeví třeba tím, že se jeho myšlení zacyklí a postupně se v sobě ztratí. To jsou ty příklady, kdy každé řešení filozofického sporu introvertů končí tím, že: „na světě jsou lidi“ a „každej jsme nějakej“.

Shrnutí

Jak je vidět, tak efekt myšlení má svá pozitiva, nicméně na druhou stranu se za ně platí výše zmíněnými vzorci chování, protože myšlení svým způsobem utváří či deformuje rozum, záleží na úhlu pohledu. Ve článku z Nájezdu 118 jsem uvedl charakteristiky extrovertního

myslení, ale při přípravě jsem si uvědomil, jak jsou si oba tábory kritiků a kritizovaných podobné. Oba potřebují druhé, aby jim sdělili své dobře míněné poznatky a oba trpí, když je druzí nepochopí, protože oba do svých myšlenek dávají své já (když už víme, jak je pravda v jejich pojetí relativní). Tedy, že myslitelé jeden bez druhého, nemůžou být. Vznikají-li čas od času kritické rozepře, pak kvůli tomu, aby se oba tábory vrátili do běžné reality a urovnaly si své fantazie z nevědomých percepce, intuice a emocí. Přejde mi to jako ozdravný proces, který je čas od času podstoupit, pro psychické zdraví těchto lidí.

Úsudek v ideálním případě odpovídá jak objektivnímu faktoru, tak i subjektivnímu faktoru. Jde o to, že myšlenky obou táborů jsou zatíženy svoji jednostranností. Ale ideální úsudek se však žádnému člověku jen tak nepodaří, protože to by takový člověk musel být introvert a zároveň extrovert – i když proces extrovertního a introvertního náhledu používají všichni, pouze jeden převýší. Tato rozdílnost v závěrech působí to, že introvert i extrovert mají jiný názor na věc. A čím méně si obě strany uvědomují tuto psychologickou premisu, tím jsou případné diskuze šílenější. Ale přitom řešení je právě uznání tohoto jiného nadhledu. A tohle uznání je pro racionálního člověka velmi obtížné, protože podrývá jeho absolutnost principů, což odpovídá katastrofě. Problém je ale v tom, že pokud by se introvert nutil podceňovat svůj subjektivní faktor, pak za to bude stíhán pocit méněcennosti, a jeho reakce může být egoistická nebo ještě hůře může přijmout roli utlačovaného. Proto účel není měnit introverta na extroverta, ale nestydět se za to jaký jsme.

Krtek

Zdroj: C.G.Jung, *Obecný popis typů in Výbor z díla 1. Brno 2000.*

Kalindář

- 24.4. se koná koncert kapely Temnoplodec. Kde: U Veselé kozy, Nádražní 1116/2a, Praha 5, start: 20:00, vstup: ?
- 30.4. se koná akce **Komtemplatz III.** Čte Zombák a Rogo. Kde: Cafe bar Elysium, Na bojišti 8, start: 19:00, vstup ??,
- 3.5. se koná **May-B party Terky, Roga.** Vystoupí: ONDŘEJ ZAIS, ROGO, VON PLASTIC FACTORY, FLOWER COVER a další. Start: 17:00, vstup: 50 Kč, kde: Bílá vrána, Podbaba.
- 8.5. se koná v Modré Vopici **Fuzz fest III.** Vystoupí: Vlákna, Jamaron, Pekelný střeva, Lachende Kreaturen, Adonis DNA. Start:18:00, vstup: 80 Kč.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

23.4. Vojtěch, Gerhard
Přejeme vše nejlepší.
Můj strýček Vojtěch
vzal na mě potěh.
Génius je Gerhard,
udělal z toho gel art!

Kuchařka z олгой хорхой

vybrané úryvky z připravované kuchařky

- Olgoj Chorchoj po Burgundsku
- Smetanové linguine s hráškem a Olgojem Chorchojem
- Fazole pro bretaňsku s pečeným kroužkem z Olgoje Chorchoje
- Olgoj Chorchoj pěti vůní
- Vývar z Olgoje Chorchoje s bylinkovým kapáním
- Marinovaný pupek Olgoje Chorchoje s krustou ze zeleného pepře
- Olgoj Chorchoj po staropražsku s křenem a hořčicí
- Letní chřestovo - Olgoj Chorchojí salát
- Olgoj Chorchojí ocásky BBQ s řapíkatou bramborovou kaší
- Nadívaný Olgoj Chorchoj pečený na černém pivu
- Citronový Olgoj Chorchoj na kuskusu s rozinkami a olivami
- Plněné domácí bramborové knedlíky uzeným Olgojem Chorchojem, cibulové zelí

Myslivý introvert

V Nájedzu 118 jsem uveřejnil svoji reakci na téma kritiky, kdy jsem popisoval názor extrovertního myslitele. Docela mě překvapilo, kolik lidí se toho chytlo a kolik lidí se v tom popisu vidělo. Rád bych předešel k nedorozumění, ten článek byl něco ve smyslu odhalení mentálních postupů, kteří takoví lidé žijí, aby bylo možné se k nim lidsky chovat a nesklouzávat do emočně vypjatých neplodných debat, nýbrž jít rovnou k věci. Ale myslím si, že by bylo i rozumné popsat i introvertní myslitele, už jen pro ten efekt, jestli se v tom popisu shlédne více lidí, než v popisu extrovertního myslitele, aby bylo zřejmé, že všichni jsme jenom lidi.

Introvertnost

Pro pochopení introvertnosti je potřeba si uvědomit, že reakcí na nějaký reálný objekt je v případě extroverta popis vlastností objektu, kdežto v případě introverta objekt představuje myšlenkový obraz a introvertův popis vlastností objektu odpovídá právě popisu jeho myšlenkového obrazu. Někdy není jasné, jestli introvert popisuje ještě ten objekt nebo už popisuje nějaké své představy, které s objektem jakoby vůbec nesouvisely. To je i argument proti introvertům – jejich odtažitost a sebestřednost vůči okolnímu světu, nicméně to je běžný omyl způsobený extrovertním pohledem. Introverti sice popisují svůj vlastní svět, jak reaguje na nějaký objekt, nicméně tím dokáží vidět souvislosti, které na samotném objektu vidět nejsou – to není chyba, to je jejich schopnost.

Popis objektu podle vnitřního světa introverta je ekvivalentní k extrovertnímu popisu světa pouze za podmínky, že do popisu vnitřního světa jsou zapojeny i vjemy. Pokud se ale vjemy vyřadí, pak jediné, kdo rozhoduje o kvalitě objektu je introvertovo já, čímž se introvert stává pyšným a to je

právě začátek katastrofy. Tím, že introvert popisuje ne to, čím objekt je, ale to, jak na něj objekt působí, znamená, že snižuje význam a dopad objektu (tedy se chová opačně než extrovert, který se omezuje pouze na zkoumaný objekt). Proč to introvert dělá, je kvůli tomu, že jeho „já“ se cítí být omezováno, a tedy se musí vůči objektu vyhradit, aby získal tzv. půdu pod nohama – extrovertům toto problém nečiní, protože jsou zvyklí potlačovat své „já“. Zde ale nastává kámen úrazu, introvertovo „já“ nabývá důležitosti (protože to vymezování se je právě řízeno „já“) a tím objekt ztrácí sílu ve vědomí, nicméně díky vjemům se objekt začíná manifestovat skrze vtíravé pocity, v nutkáních a jiných iracionálních projevech. Tyto vtíravé pocity a z nich pramenící nejistota je přirozená reakce těla, aby se nabourala tato jednostrannost v myšlení. Pokud by se introvert přizpůsobil a tedy dovolil, aby se „já“ vzdalo svého nároku na pravdu, docílil by uvolnění, nicméně nejpřirozenější reakce je snaha objekt ovládnout a tím se introvert dostává do vesměs komických situací, kdy jeho svoboda ducha je svazována nedostatkem peněz, svobodomyšlnost je svazována ostychem a nebo schopnost ovládat je svazována touhou být milován. To jsou indicie ke zbytnělému „já“. Introvert jak vnímá objekt vnitřně, tak registruje i projevy nevědomí a to udržuje introvertův vztah k objektu, protože jeho mysl se snaží ten vliv objektu zmírnit nebo rovnou zrušit. Tím objekt získává až mystické dimenze, které introvertovi nahánějí úzkost a uvědomuje si svoji omezenost. Výsledek bývá ještě urputnější obrana vykoupená ještě urputnější fascinací – snad je už čtenáři zřejmá dynamika introvertního typu, výsledek tohoto počínání je podrážděnost, přecitlivělost, uzavřenost a chronické vyčerpání.

Díky tomuto systému obrany a tedy introvertovy schopnosti udržení si vnitřní rovnováhy, mívají jeho myšlenky až překvapivě mocenský charakter, ale ne kvůli

tomu, že by se introvert chtěl stát diktátorem, ale kvůli tomu, že se jeho „já“ objektu bojí. Motivační je strach z pohlcení, strach z podlehnutí vůči cizímu afektu, a s tím související strach z uplatňování svých názorů.

Myšlení

Myšlení introverta se zakládá na jeho subjektivnímu vztahu k realitě, ale oproti extrovertnímu myšlení navzdory používání objektivních skutečností končí zase u jeho subjektivního vztahu. Z toho je zřejmé, že skutečnosti v mysli introverta postrádají svůj faktický význam, a tedy proto introvert extrovertovi nerozumí.

Celý význam tohoto myšlení není objevení nových faktických podkladů, ale snížení dopadu vlivu objektu. Proto je myšlenkový postup introverta největší abstrakcí vlivu objektu, která na objektu není vůbec zřejmá. Myšlenkový proces končí ve chvíli, kdy již ani faktické dopady objektu nevyvrací jeho myšlenku, a tím myšlenka může být na nějakou dobu považována za platnou. Zde čistě empirické hromadění faktů mrzáčí myšlenku (jak je u extrovertů běžné), introverti mají spíše sklon myšlenku vtlačovat do reality. Tento přístup ukazuje na mystičnost introvertního vnitřního světa, což bývá i kámen úrazu, protože ta mystičnost bere právo na svoji existenci ze sebe samé a tedy introvertův úsudek a jeho přesvědčení může samo o sobě klamat. Proto introvert má vztah s realitou do té doby, dokud mu lidi rozumí (což je stejné jako u extroverta). Jung vtipně podotýká, že kdyby introvertův úsudek byl pravdivý sám o sobě, pak by porušoval zákony kauzality, protože tak by introvert odhaloval vztahy, které se teprve stanou.

Sklon myšlení introverta je tedy oddělení se od reality, což jak jsem výše zmínil, vede oddělení prožívání ze sféry myšlení do jiných částí psychiky, kterými jsou pocity, percepce, intuice. Introvert je tím vystaven arzenálu nevědomé fantazie – tedy magických představ, archaických skutečností a jiných

iracionálních veličin. K zajímavým kombinacím, dochází například: vnímavý myslitel, což je ve své podstatě konstruktivní kritik, či konstruktivní umělec nebo intuitivní myslitel, což je zase praktický filozof. Myšlení má ale hlavní slovo. Zde bych se chtěl ještě vymezit vůči dalším možnostem, protože například emotivní člověk myslí stejně jako myslitel, tedy myšlení je proces, který máme my, lidé, vesměs stejný, ale to finální rozhodnutí je u emotivního člověka směřováno zpátky k emocím (i po tom, co tak usilovně myslel např. intrikařil), ale myslivý typ se rozhodne na základě formule, která ty emoce uklidní, a to je ten myslivý typ.

Introvertní myslivý typ

Nyní bych chtěl shrnout projevy introvertně myslivého typu. Zatímco extrovertní myslivý typ požaduje rozšíření myšlenky, tak introvert naopak o prohloubení myšlenky. Lidi, kteří se s takovým člověkem poprvé setkají, cítí, že jsou přijímáni záporně, rezervovaně až přímo rušivě, tím se projevuje negativní přístup introverta k objektu a zde k člověku. Jejich slova v myslivém introvertovi jakoby mizí a jsou skryta. Jeho projevy jsou odtažité, někdy až filozofické a většinou pomíjí druhého člověka. Tito lidé jsou laskaví, zdvořilí, ale jen kvůli tomu, aby druhého člověka odzbrojili, aby se nestal pro ně rušivým, což je jakási prevence před možnou hrozbou.

Introvertní myslitel má rezervy v realizaci svých myšlenek, uvádí je do světa ne jako starostlivá matka, ale skrytě, a pokud se zrealizují, pak je víceméně odloží a nechává je svému osudu, protože dle jeho představ: jsou-li myšlenky hodné realizace, jsou hodné uznání. Proto mu jde těžce získat pro svou věc další lidi a výsledek je většinou zklamání. Tato nedorozumění mají většinou za následek rigidní postoje na svých idejích tj. tvrdošijnost, neovlivnitelnost apod. Pokud si ale introvertně myslivý typ pustí do své blízkosti další lidi, ale pouze pokud sám uzná, že jsou pro něj neškodní, pak se u něj projevuje zvláštní náchylnost k nevědomým vlivům. Objekty jsou rozšířeny o svůj magický